

Når det gælder indsattes mulighed for at have telefonisk kontakt med deres børn – hvilket vi også behandlede før i forbindelse med spørgsmål fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt – kan jeg oplyse, at afsonere i medfør af straffuldbyrdelsesloven har ret til at føre telefonsamtaler, medmindre bl.a. ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn taler imod det. I de almindelige afsoningsafdelinger i de lukkede fængsler kan de indsatte få en generel tilladelse til i deres fritid at ringe til et antal forud godkendte telefonnumre. I de åbne fængsler har de indsatte i almindelighed adgang til i deres fritid at føre telefonsamtaler fra mønt- og korttelefoner uden en forudgående godkendelse. Indsatte i åbne fængsler og pensioner har som udgangspunkt også mulighed for at få tilladelse til at installere egen telefon i eget opholdsrum.

Der er iværksat et forsøg på en åben institution, hvor de indsatte har en fast mobiltelefon med nogle faste numre, man kan ringe til, og der er også forsøg med forskellige muligheder for at indføre bl.a. IP-telefoni, så det bliver billigere og mere enkelt for de indsatte at kunne kommunikere.

En varetægtsarrestant kan i almindelighed få tilladelse til at føre telefonsamtaler, hvis brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes, og i det omfang det er praktisk muligt. Politiet kan dog af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at en varetægtsarrestant fører telefonsamtaler. Et sådant forbud kan arrestanten forlange indbragt for retten. De fleste indsatte i Kriminalforsorgens institutioner har således allerede i dag mulighed for via telefon at have løbende kontakt med deres børn.

Med hensyn til kommunikation via webcam og sms følger det af de gældende regler, at indsatte i fængsler og arresthuse af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn som udgangspunkt ikke må råde over mobiltelefoner og computere. Kriminalforsorgen har oplyst, at det ikke vil harmonere med de ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, der ligger til grund for de gældende regler, hvis der indføres en ordning, som generelt tillader disse kommunikationsformer i fængsler og arresthuse, og jeg mener derfor ikke, at det vil være en farbar vej.

Kriminalforsorgen har endvidere iværksat forskellige tiltag begrundet i hensynet til indsatte mindreårige børn i forbindelse med indsattes udgang fra afsoningsstedet. Der vil således kunne gives tilladelse til hyppigere weekendudgang end normalt, som er hver tredje uge, typisk

weekendudgang hver 14. dag, hvis barnet har problemer, som vil kunne afhjælpes ved, at den indsatte forælder kommer hyppigere ud. Desuden kan indsatte få udgang til barnets egen fødselsdag til og med det 15. år samt udgang til barnets første skoledag i børnehaveklasse og 1. klasse.

Kl. 11:50

Jeg er enig i, at det er meget vigtigt, at indsatte bevarer kontakten med deres børn. Som det fremgår, er der allerede stor fokus på dette i Kriminalforsorgen, og der er taget en lang række initiativer på de områder, som nævnes i beslutningsforslaget.

Efter min opfattelse er det vigtigt at fastholde den helt konkrete tilgang, som man har i dag, når det gælder besøg af og anden kontakt til børn, således at der i videst muligt omfang tages hensyn til den enkelte indsatte og det enkelte barn og deres aktuelle situation. Jeg mener derfor ikke, at et firkantet krav om, at der f.eks. automatisk skal udarbejdes en fast besøgsplan, eller at der skal fastsættes tidsfrister for, hvornår der skal være kontakt mellem indsatte og børn, er vejen frem. Kriminalforsorgen har i øvrigt oplyst, at man vil understrege over for institutionerne, at det skal sikres, at det allerede ved indsættelsen afklares, om en indsat har børn, som han eller hun ønsker besøg af eller ønsker at kontakte telefonisk.

I beslutningsforslaget foreslås det også, at der etableres et kriseberedskab, som med særlig fokus på de implicerede børn kan træde til, når en forælder bliver fængslet. Det er klart, at der som regel vil opstå en særlig vanskelig situation for et barn, hvis en af forældrene bliver fængslet. I den forbindelse har Velfærdsministeriet oplyst, at der allerede eksisterer et sikkerhedsnet ude i kommunerne, nemlig de sociale myndigheder, der med en række forpligtelser og beføjelser kan træffe beslutning om særlig støtte til et barn, som har behov for hjælp i forbindelse med en forælders fængsling.

Velfærdsministeren har også peget på, at efter serviceloven har alle offentligt ansatte, herunder f.eks. politifolk og ansatte ved Kriminalforsorgen, pligt til at underrette kommunen, når han eller hun får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte. Formålet er netop at sikre, at kommunen tidligt får kendskab til børn og unge, der har brug for hjælp. Hvis der i den konkrete situation er anledning til det, vil politiet naturligvis under alle omstændigheder un-